

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi SZÉCHENYI-KÖR hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhöz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 " "
Negyedévre 1 " "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, januárhó 24-én.

Említettük már, hogy a városi közgyűlés a házaló koldulás ügyét rendezni szándékozván, egy erre vonatkozó szabályzat-tervezet kidolgozására egy választmányt küldött ki.

Ezen választmány megbízásában eljárván, munkálatában a következő alapeszméket juttatta érvényre.

A közönség falragaszok s e lap útján felhívandó, hogy magát a házaló koldulás alkalmatlansága alól megváltsa, olyképp, hogy minden lakos a ki a koldusoktól menekülni akar, a városi kapitányi hivatalnál oly összeget fizet le, előleges és legalább havi részletekben, mely azon alamizsnának, mit a koldusoknak hasonló időtartam alatt egyenkint krajcárokbán, vagy félkrajcárokbán eddig adományozott, megfelel.

Az akként befolyó összeg a kapitányi hivatal által a városi koldusok között hetenkint aránylagos részletekben szétosztatik. Azon városi lakosok, kik magukat meg nem váltják, egy perselyvel járó koldus által továbbra is meglátogattnak. Idegen koldusok eltoloncoztatnak; illetéktelenül koldulók pedig rendőri fenyték alá esnek.

A városi tanács ezen munkálat alapeszméit elfogadván, ezek alapján a maga részéről is dolgozott ki egy tervezetet, mely a kitűzött elvből kiindulva, a létező koldulási rendszer szabályozását vette célba. Ebből kifolyólag a tanács munkálata főbb vonásaiban a következőket tartalmazta.

Addig is, míg a város munkatehetetlen szegényeinek végképeni ellátásáról gondoskodni fog, a házaló koldulást ekként szabályozza.

Csakis engedélyvel ellátott koldusok gyűjthetnek könyöradományokat. Az engedélyezett koldusok jelvényvel s áthágás eselében könnyebb felismerhetőség végett folyó számmal láttatnak el. A koldulás hetenkint csupán egyszer, még pedig szombati napon van megengedve.

Azon városi lakosok, kik magukat a koldulás alkalmatlansága alól megváltani akarják, tehetik azt akként, hogy a kapitányi hivatalnál ebbeli szándékukat bejelentvén, az évi 6 frtban megállapított váltságdíjat legalább három havonkénti egyenlő s előleges részletekben lefizetik.

Az ilyként magokat megváltók „Tilos a koldulás!” című táblátskával láttatnak el, mely a megváltott lakosztályok bejárásánál annak jeléül kitűzendő lesz, hogy a koldusnak a kérdéses lakosztály küszöbét átlépnie nem szabad. Egyebekben a két tervezet intézkedései hasonlóak.

A mondottakból látható, hogy a két szabályzat kiindulási pontja különböző ugyan; tekintve azonban azon körülményt, hogy a közgyűlés a házaló koldulásnak nem megszüntetését, hanem a létező állapot szabályozását tűzte ki célul, a tanács munkálata okvetlenül korrektebbnek tűnik fel.

A két szabályzat a legutóbb tartott városi közgyűlés alkalmával tárgyalás alá vétetvén a felszólalt képviselők tulnyomó része ez okból szintén a tanács munkálatának elfogadása mellett nyilatkozott. A vita folya-

mában azonban egyik képviselő részről egy harmadik indítvány tétetvén, mely oda terjedt, hogy a szegények községi pótlék útján láttatásának el, s a koldulás ehhez képest végképp eltöröltessék, ezen indítvány csaknem egyhangulag elfogadtatott, a nélkül azonban, hogy ennek alkalmosságára s jelenlegi körülményeink közti célszerűsége konkrét számitással indokoltatott volna.

Majdnem meglepő volt a vita hevében érvényre jutott azon egyértelmű készség, melylyel a képviselőtestület ezen új községi pótlékot elvállalni hajlandónak nyilatkozott; ugyanazon képviselőtestület, mely akkor, mikor az 1% betegápolási pótlék törvényszabályozásáról volt szó, szintoly egyértelműleg keserű panaszokban tört ki, s melynek nem egy tagja minden kínálkozó és nem kínálkozó alkalomkor kedvenc szójárásaként fáradhatlanul emlegeti a gyűlölt „Zuschlag” ódiomat.

No de philantropikus ügyről van szó, s így a képviselet önmegadóztatási készsége mindenestre elismerésre méltó, bár az lett volna akkor is, ha a betegápolási pótlékkal szemben nyilvánult volna, mely köztudomás szerint nem kevésbé philantropikus természetű.

Hanem hát a létező viszonyokat véve tekintetbe, kissé korainak tartjuk a koldulásnak ily módon célba vett megszüntetését.

Az eredmény ugyanis végre az, hogy a Scyllából a Charybdisbe jutottunk. Segíteni akarunk a koldusokon az által, hogy a szegényeket terheljük meg.

Jómóduak, kik eddig 10—16, sőt 20 forintot áldoztak évente a szegényekre, ezen túl 1 ft 50 krt, 3 ftot, vagy mondjuk 6 ftot fognak fizetni. Az ekként felmerülő különbözet pedig, a melylyel a jómóduak alamizsnája ilyképp csökkenni fog, azok pótolandják, kik eddig talán semmivel sem áldoztak, mert nem teheték: t. i. a szegényebb sorsuak, holott itt még azon ténnyel is kell megemlékeznünk, hogy pl. a gazdag X. vagy Y. ur igen könnyen nélkülöz évente 20 frtot, míg ellenben mások — s ezek fogják a tulnyomóan nagy részt képezni — egyéb terhek mellett három, négy forintot is csak nehezen fognak áldozhatni.

Ha továbbá tekintetbe vesszük azt, hogy az ellátandó koldusok száma körülbelül 70-re rug s hogy ezek mindegyikének minden napra legalább 10 krra van szüksége, hogy úgy a hogy elteghessen, egy a községi pótlékot, mely különben 11—12 százalékos tenne, s melynek egy százaléka papíron körülbelül 750 frtot tesz, legalább még négy százalékkal vagyis egy teljes negyedrésszel kell emelni, a mi a községi terheket igen jelentékenyen fokozza s a költségvetést nem csekély mérvben alterálja.

Ha továbbá tekintetbe vesszük azt, hogy hivatalnokok, tanárok és katonatisztek községi pótlékot nem fizetnek, akkor a megváltásnak épen ezen neme még igazságosnak sem tűnik fel. Ha pedig ezeket — a mint-hogy méltányos is — szintén belé akarjuk vonni a fizetők sorába, ott vagyunk, a hol a mádi zsidó: minden községi pótlék mellett és dacára egy külön pástétomra van szükségünk.

Attól is tartunk — kívánjuk, hogy alap-

talatul — miszerint lesznek idővel oly szegényebb sorsuak is, kik úgy fognak gondolkodni: semhogy én nyomasztó helyzetemben a koldusokra költsek, inkább magam is beállok koldusnak; gondoskodjanak rólam mások, úgy sem kell házról házra járni.

A kifejtetteknel fogva sokkal célszerűbbnek tartottuk volna, ha a közgyűlés a tanács javaslatát, mely helyi körülményeinknek leginkább felel meg, fogadta volna el. Annál is inkább, mivel azon ellenvetés, hogy keresztülvitele a rendőrség részéről igen éber figyelmet s ellenőrzést igényel, a községi pótlék általi megváltással szemben is teljes mérvben érvényesíthető.

Egyébiránt igen fogunk örülni, ha aggodalmainkat a gyakorlat eloszlatja.

A Sárosmegye területén létező ingatlan javak értékgörméjének statisztikai adatai 1878-ik évről.

Közlő: Sztankay László.

A statisztika a tényadatok tudománya, mely minden létező — és így a telekkönyvi tényállapotoknak is — helyes és valódi felismerésére vezet.

Magok a tényállapotok pedig a térben és az időben változók lévén, ezen változások lényeges mozzanatai, az ok és következmény szoros megfigyelése, minden gondolkodó és művelt honfi figyelmét annál inkább felébresztik: mert telekkönyvi állapotaink, adósságszámításunk, birtokainknak önkéntes vagy kényszerű eladása folytán napról napra mindinkább észlelhető elszegényedésünket mutatják fel.

A telekkönyvek tárgyát pedig az összes ingatlanok és az azokra bejegyzett dologi jogok képezvén: a tisztelt olvasó minden esetre be fogja látni, mily fontos egy az államra, mint annak minden egyes szolgádjára nézve a statisztika; a kormányra, a tudományra s általában az egész országra nézve mi igen szükséges tudni: mennyivel szaporodott a közforgalom, mily birtokváltozások történtek az évek között szerződések által, holtak után, hagyatéki beszavatolások által; mennyi új teher keletkezett a múlt évben; kötelezvények s végrehajtás utáni bekebelezés által; s mennyi jövedelmet hozott a telekkönyvi adminisztratív kezelés — ide nem számítva a közvetlen illetékeket — bélyegeken.

Ránk, sárosmegyeiekre nézve a telekkönyvi statisztikai oldalról tekintve, leginkább helyi viszonyaink érdekesek; — nekem mint eperjesi kir. telekkönyvvezetőnek különben sem lévén feladatom országos adatokat adni a tisztelt olvasóközönség eleibe, mely oknál fogva tisztán csak helyi viszonyokra fogok szorítkozni, melyekből kimutatandom:

1. Szegényedtünk, vagy gazdagodtunk-e az 1878-ik évben?
2. Ha szegényedtünk, melyek ezen elszegényedésnek általános (absolut) és viszonylagos (relativ) okai?
3. Mily állami és társadalmi intézmények által lehetne még e bajon segíteni?
4. Végül szemben a telekkönyvi intézménynek adminisztrációjából eredő jövedelemmel: részessítetik-e ezen nagy horderejű intézményünk oly állami gondozásban és pénzügyi ellátásban, mint ezt — culturalis helyzetünk s igényeink szerint megkövetelné, — joggal megvárhatná a nemzet!

Érdekes tárgy ez, mert hiszen a 19-ik század uralkodó viszonyai között a vagyon és hitel azon kozmopolitikus hatalmak, melyek nemcsak egyes emberek; hanem nemzetek sorsát is eldöntik és folytonosan intézik.

A telekkönyveknek, s így minden egyes, az éven át bejött ügydarabnak pontos telekkönyvi statisztikájának a nemzeti haladásra, a nemzeti nagyságra, hatalomkörzetre, hitelképességre; az egyéni és közjólétre célzó horderejét nem leend nehéz telismernünk, ha a vagyon és hitelnek, hitel- s kü-

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi SZÉCHENYI-KÖR hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 "
Negyedévre 1 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyittdíj minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjes, januárhó 24-én.

Említettük már, hogy a városi közgyűlés a házaló koldulás ügyét rendezni szándékozván, egy erre vonatkozó szabályzat-tervezet kidolgozására egy választmányt küldött ki.

Ezen választmány megbízásában eljárván, munkálatában a következő alapeszméket juttatta érvényre.

A közönség falragaszok s e lap útján felhívandó, hogy magát a házaló koldulás alkalmatlansága alól megváltsa, olyképp, hogy minden lakos a ki a koldusoktól menekülni akar, a városi kapitányi hivatalnál oly összeget fizet le, előleges és legalább havi részletekben, mely azon alamizsnának, mit a koldusoknak hasonló időtartam alatt egyenkint krajcárokbán, vagy félkrajcárokbán eddig adományozott, megfelel.

Az akként befolyó összeg a kapitányi hivatal által a városi koldusok között hetenkint aránylagos részletekben szétosztatik. Azon városi lakosok, kik magukat meg nem váltják, egy perselyvel járó koldus által továbbra is meglátogattnak. Idegen koldusok eltoloncoztatnak; illetéktelenül koldulók pedig rendőri fenyték alá esnek.

A városi tanács ezen munkálat alapeszméit elfogadván, ezek alapján a maga részéről is dolgozott ki egy tervezetet, mely a kitűzött elvből kiindulva, a létező koldulási rendszer szabályozását vette célba. Ebből kifolyólag a tanács munkálata főbb vonásaiban a következőket tartalmazta.

Addig is, míg a város munkatehetetlen szegényeinek végképeni ellátásáról gondoskodni fog, a házaló koldulást ekként szabályozza.

Csakis engedélyvel ellátott koldusok gyűjthetnek könyöradományokat. Az engedélyezett koldusok jelvényvel s áthágás esélyben könnyebb felismerhetőség végett folyó számmal láttatnak el. A koldulás hetenkint csupán egyszer, még pedig szombati napon van megengedve.

Azon városi lakosok, kik magukat a koldulás alkalmatlansága alól megváltani akarják, tehetik azt akként, hogy a kapitányi hivatalnál ebbeli szándékukat bejelentvén, az évi 6 frtban megállapított váltásdíjat legalább három havonkénti egyenlő s előleges részletekben lefizetik.

Az ilyként magokat megváltók „Tilos a koldulás!” című tábláskával láttatnak el, mely a megváltott lakosztályok bejárásánál annak jeléül kitűzendő lesz, hogy a koldusnak a kérdéses lakosztály küszöbét átlépnie nem szabad. Egyebekben a két tervezet intézkedései hasonlóak.

A mondottakból látható, hogy a két szabályzat kiindulási pontja különböző ugyan; tekintve azonban azon körülményt, hogy a közgyűlés a házaló koldulásnak nem megszüntetését, hanem a létező állapot szabályozását tűzte ki célul, a tanács munkálata okvetlenül korrektebbnek tűnik fel.

A két szabályzat a legutóbb tartott városi közgyűlés alkalmával tárgyalás alá vétetvén a felszólalt képviselők tulnyomó része ez okból szintén a tanács munkálatának elfogadása mellett nyilatkozott. A vita folya-

mában azonban egyik képviselő részről egy harmadik indítvány tétetvén, mely oda terjedt, hogy a szegények községi pótlék útján láttatásának el, s a koldulás ehhez képest végképp eltöröltessék, ezen indítvány csaknem egyhangulag elfogadtatott, a nélkül azonban, hogy ennek alkalmoszerűsége s jelenlegi körülményeink közti célszerűsége konkrét számitással indokoltatott volna.

Majdnem meglepő volt a vita hevében érvényre jutott azon egyértelmű készség, melylyel a képviselőtestület ezen új községi pótléket elvállalni hajlandónak nyilatkozott; ugyanazon képviselőtestület, mely akkor, mikor az 1% betegápolási pótlék törvény szerinti kivételéről volt szó, szintoly egyértelműleg keserű panaszokban tört ki, s melynek nem egy tagja minden kínálkozó és nem kínálkozó alkalomkor kedvenc szójárásaként fáradhatlanul emlegeti a gyűlölt „Zuschlag” ódiomat.

No de philantropikus ügyről van szó, s így a képviselet önmegadóztatási készsége mindenesetre elismerésre méltó, bár az lett volna akkor is, ha a betegápolási pótlékekkel szemben nyilvánult volna, mely köztudomás szerint nem kevésbé philantropikus természetű.

Hanem hát a létező viszonyokat véve tekintetbe, kissé korainak tartjuk a koldulásnak ily módon célba vett megszüntetését.

Az eredmény ugyanis végre az, hogy a Seyllából a Charybdisbe jutottunk. Segíteni akarunk a koldusokon az által, hogy a szegényeket terheljük meg.

Jómóduak, kik eddig 10—16, sőt 20 forintot áldoztak évente a szegényekre, ezen túl 1 ft 50 krt, 3 ftot, vagy mondjuk 6 ftot fognak fizetni. Az ekként felmerülő különbözet pedig, a melylyel a jómóduak alamizsnája ilyképp csökkenni fog, azok pótolandják, kik eddig talán semmivel sem áldoztak, mert nem tehettek: t. i. a szegényebb sorsuak, holott itt még azon ténnyről is kell megemlékeznünk, hogy pl. a gazdag X. vagy Y. ur igen könnyen nélkülöz évente 20 frtot, míg ellenben mások — s ezek fogják a tulnyomóan nagy részt képezni — egyéb terhek mellett három, négy forintot is csak nehezen fognak áldozhatni.

Ha továbbá tekintetbe vesszük azt, hogy az ellátandó koldusok száma körülbelül 70-re rug s hogy ezek mindegyikének minden napra legalább 10 krra van szüksége, hogy egy a hogy elteghessen, egy a községi pótléket, mely különben 11—12 százaléket tenne, s melynek egy százaléka papiron körülbelül 750 frtot tesz, legalább még négy százalékkal vagyis egy teljes negyedrésszel kell emelni, a mi a községi terheket igen jelentékenyen fokozza s a költségvetést nem csekély mérvben alterálja.

Ha továbbá tekintetbe vesszük azt, hogy hivatalnokok, tanárok és katonatisztek községi pótléket nem fizetnek, akkor a megváltásnak épen ezen neme még igazságosnak sem tűnik fel. Ha pedig ezeket — a mint-hogy méltányos is — szintén belé akarjuk vonni a fizetők sorába, ott vagyunk, a hol a mádi zsidó: minden községi pótlék mellett és dacára egy külön pástétomra van szükségünk.

Attól is tartunk — kívánjuk, hogy alap-

talantul — miszerint lesznek idővel oly szegényebb sorsuak is, kik úgy fognak gondolkodni: semhogy én nyomasztó helyzetemben a koldusokra költsek, inkább magam is beallok koldusnak; gondoskodjanak rólam mások, úgy sem kell házról házra járni.

A kifejtetteknél fogva sokkal célszerűbbnek tartottuk volna, ha a közgyűlés a tanács javaslatát, mely helyi körülményeinknek leginkább felel meg, fogadta volna el. Annál is inkább, mivel azon ellenvetés, hogy keresztültivete a rendőség részéről igen éber figyelmet s ellenőrzést igényel, a községi pótlék általi megváltással szemben is teljes mérvben érvényesíthető.

Egyébiránt igen fogunk örülni, ha aggodalmainkat a gyakorlat eloszlatja.

A Sárosmegye területén létező ingatlan javak értékgórgalmának statisztikai adatai 1878-ik évről.

Közli: Sztankay László.

A statisztika a tényadatok tudománya, mely minden létező — és így a telekkönyvi tényállapotoknak is — helyes és valódi felismerésére vezet.

Magok a tényállapotok pedig a térben és az időben változók lévén, ezen változások lényeges mozzanatai, az ok és következmény szoros megfigyelése, minden gondolkodó és művelt honfi figyelmét annál inkább felébresztik: mert telekkönyvi állapotaink, adósságcsinálásunk, birtokainknak önkéntes vagy kényszerült eladása folytán napról napra mindinkább észlelhető elszegényedésünket mutatják fel.

A telekkönyvek tárgyát pedig az összes ingatlanok és az azokra bejegyzett dologi jogok képezvén: a tisztelt olvasó minden esetre be fogja látni, mily fontos egy az államra, mint annak minden egyes szolgádjára nézve a statisztika; a kormányra, a tudományra s általában az egész országra nézve mi igen szükséges tudni: mennyivel szaporodott a közforgalom, mily birtokváltozások történtek az élők között szerződések által, holtak után, hagyatéki beszavatozások által; mennyi új teher keletkezett a múlt évben; kötelezvények s végrehajtás útjani bekebelezés által; s mennyi jövedelmet hozott a telekkönyvi adminisztratív kezelés — ide nem számítva a közvetlen illetékeket — bélyegeken.

Ránk, sárosmegyeiekre nézve a telekkönyvi statisztikai oldalról tekintve, leginkább helyi viszonyaink érdekesek; — nekem mint eperjesi kir. telekkönyvvezetőnek különben sem lévén feladatom országos adatokat adni a tisztelt olvasóközönség eleibe, mely oknál fogva tisztán csak helyi viszonyokra fogok szorítkozni, melyekből kimutatandom:

1. Szegényedtünk, vagy gazdagodtunk-e az 1878-ik évben?
2. Ha szegényedtünk, melyek ezen elszegényedésnek általános (absolut) és viszonylagos (relativ) okai?
3. Mily állami és társadalmi intézmények által lehetne még e bajon segíteni?
4. Végül szemben a telekkönyvi intézménynek adminisztrációjából eredő jövedelemmel: részessítetik-e ezen nagy horderejű intézményünk oly állami gondozásban és pénzügyi ellátásban, mint ezt — culturalis helyzetünk s igényeink szerint megkövetelné, — joggal megvárhatná a nemzet!

Érdekes tárgy ez, mert hiszen a 19-ik század uralkodó viszonyai között a vagyon és hitel azon kozmopolitikus hatalmak, melyek nemcsak egyes emberek; hanem nemzetek sorsát is eldöntik és folytonosan intézik.

A telekkönyveknek, s így minden egyes, az éven át bejött ügydarabnak pontos telekkönyvi statisztikájának a nemzeti haladásra, a nemzeti nagyságra, hatalomkörzetre, hitelképességre; az egyéni és közjólétre célzó horderejét nem leend nehéz telismernünk, ha a vagyon és hitelnek, hitel- s kü-

„Az öngyilkosságról, mint korunk járványos betegségéről“; francia és angol szavallat. — A kör idegen nyelvi osztálya.

A Széchenyi-körben f. hó 17-én megtartott hangverseny műsorozata következő volt:

1. „Duo brillant“ Lucia operából, Beriotól. zongorán Kuzmik Margit urhölgy, hegedűn Doleschall ur; 2. „Der sterbende Sängler“ és „Mein Lied“, Humbertől, énekelte Nehrer Jenny urhölgy Doleschall ur zongorakíséretével; 3. „Vár és kunyhó“ Eötvöstől, szavalta Schvare Ilka urhölgy; 4. „Qui vive!“ grand Galoppe, négykézre játszották Nehrer Jenny urhölgy és Doleschall ur; 5. „Magyar dalok“ zongorán Ruttkayné-Semsey Anna urhölgy, tilinkón Metzner ur.

Végül a műsorozaton kívül, közkívánatra Czirbusz ur játszott magyarokat. Az egész hangverseny, s kivált az első két szám nagyon tetszett, s az estélyt különösen a sok hölgy részvéte tette érdekessé.

Az igazgató választmány kedden leköszönése miatt ült össze; helyére, míg a közgyűlés újból választ, a kör főjegyzője lett helyettesítve; azon kívül az ülés többek között megállapította a legközelebb közzéteendő pályázatot s gondoskodott a helyiségnek több székekkel leendő felszerelése iránt. Az igazgató választmányba ez évre a szakválasztmányok részéről Vida, Urbán, Krajzell és Piller urak lettek megválasztva.

Eperjes, 1879. január 20.

A helybeli róm. kath. gymnasium tápintézeté javára f. hó 7-én megtartott szavalati-, zene és táncestély alkalmából megjelent s a legnagyobb tárgyilagossággal tartott bírálatomat jónak látta L. I. ur nem épen tárgyilagosan modorban bonckés alá venni. — L. I. ur hasábkra terjedő megjegyzéseiből csak egyet értettem meg tökéletesen, t. i. azt, hogy megjegyzései s cáfolgatásainak rajtam ugyan nem fogó éle, egy általa mint a megtámadott cikk irójaként tévesen képzelt harmadik személy ellen látszik irányozva lenni, mit a „Válasz“ című cikk minden egyes szavából kirívó szenvedélyességgel s egyes, általam nem értett célzásokból, mint p. a „lovarda s egyéb (nem tudom miféle) jelenségek“ emlegetéséből bátran következtetni vélek.

Emelöfgva részéről csak arra kérhetem az „Eperjesi lapok“at olvasó közönséget: állítsa s hasonlítsa össze a megtámadott cikket L. I. ur válaszával, nevezetesen ez utóbbinak az énekparra vonatkozó részével, s meglátja, kinek a tollát vezérlő roszakarát vagy meggondolatlanság.

Megjegyzései részletes cáfolgataiba bocsátkozni már az olvasó közönség érdekében sem tartom szükségesnek; az általa használt „avatatlan“ kifejezéssel szemben azonban még sem hallgathatom el, hogy a „válasz“ című cikk iróját, ha épen csakis az e cikkben foglalt egyes megjegyzéseiből akarnék következtetést vonni — a zenészet terén korántsem tarthatnám annyira illetékesnek, hogy a közönség előtt a szépművészetek ezen ágához is irányodlag hozzá szólhasson.

X—

Különfélék.

A folyó évi városi költségvetés tárgyalása a tegnapielőtti közgyűlésen kezdetét meg.

A tárgyalás ma folytatattatni s valószínűleg befejezettetni is fog.

Az ülés lefolyásáról a jövő számban kimerítő jelentést hozunk.

A sárosmegyei urak bálja — mint hírlík — f. é. február második felében fog megtartatni.

A sóvári önkéntes tűzoltó-egylet mai tombola- és táncestélye élvezetesnek ígérkezik, meny nyiben — mint halljuk — városunkból is számosan szándékoznak kirándulni.

A florenzi vonó-négyes-egyletnek f. évi februárhó 2-án a nagy táncteremben rendezendő hangversenye — az előjelekből következtetve — igen látogatott lesz, a mi annál természetesebb, mint-hogy az estély egyrészt ritka műelvezetet, másrészt pedig alkalmat fog nyújtani közönségünknek, egy jótékony célt: a kisednevelő-egyesület ügyét előmozdítani, melynek a tiszta jövedelem 10% van szánya.

A kik egymást bottal kapacitálják. A helyb. kir. törvényszék mint fenytő-bíróság minap két girálti kerületbeli választó honpolgárt itélt fog-ságra, kik a mult választás alkalmával egyik ellen-véleményű polgártársuk fejét azon jószándékkal beütötték, hogy kemény telfogatást meglágyítsák. Most lesz az illetőknek idejük az eszmecsereinek általok alkalmazásba vett ezen módjához további elmélkedéseket fűzni.

A kis-szebeni olvasó-kör f. é. februárhó 1-én az ottani városház termében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 frt. Felülfizetések köszönettel elfogadtatnak.

Emlékezzünk Bosznjáról, hol annyi több-kevesbbé jeles hazánkfia működik dicőség nélkül, élete feladata közbeszakításával! — Ezen háladatlan feladatok teréről visszatér e napokban szülő-helyére, Kassára, Benczúr Béla építész. Gyulának a képirónak öcsese, kit csak azért említünk meg e lapokban, mert becsületére válik fajunknak. Ezen

fiatal ember terve szerint és vezetése alatt épült ugyanis Münchenben tavaly egy díszes palota, mely 40 művész-műhelyt (Atelier) tartalmaz, minek fontosságát tulajdonképen az ad, hogy Münchenben! Bátyja, a festész. „sz. István keresztelése“ óta nagyobb compositióba nem foghatott, minthogy mint a királyi különös kedveltje, általa kisebb művek kivételére van lefoglalva. Most a Ginntó partján álló királyi várnak chambre de parade díszítésére 4 nagy Surport-kép festésébe fogott, mi miatt két év lefolyása előtt a nagy közönség egyebet tőle nem várhat.

Szerkesztői üzenetek.

6+1 a úrnak, Kis-Szeben. Érdekes tudósítását el-késve vettük kezeinkhez s sajnáltuk, hogy emelöfgva nem közölhetjük. Kérjük, hogy leveleit egy nappal előbb sziveskedjék póstára tenni.

Aus dem Sitzungssaale der Stadtrepräsentanz.

Mittwoch fand eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt, welche infolge der interessanten Tagesordnung, an welcher sich auch das diesjährige Budget befand, zahlreich besucht war.

Der vorsigende Bürgermeister beglückwünscht die Repräsentanz aus Anlaß dieser ersten Zusammenkunft im neuen Jahre und gibt der Hoffnung Ausdruck, daß die Repräsentanz den Stadtmagistrat in Erfüllung seiner schweren Pflichten auch im Laufe dieses Jahres thätig unterstützen werde.

Des Ferneren erstattet der vorsigende Bürgermeister die Meldung, daß Se. Majestät der König mit allerhöchster Entschlieung gestattet hat, daß dem Oberkommandanten der Operieser freiwilligen Feuerwehrr Herrn v. Bornemissa, ferner dem Führer der ersten Abtheilung Emerich v. Doob und dem hiesigen Einwohner Herrn Palva für die bei Gelegenheit der letzten Soovárer Feuerbrunst geleisteten eifrigen und aufopfernden Dienste die öffentliche Anerkennung ausgesprochen werde.

Die hierüber ausgestellten Dekrete sind behufs Einhändigung dem Bürgermeisteramte übermittleit worden und wird die Ueberreichung derselben im Laufe der nächsten Woche in offener Magistrats-Sitzung erfolgen.

Dieser Bericht wurde mit lebhaften Klängen zur Kenntniß genommen.

In der Angelegenheit des Umbaues des Gasthofes zum „schwarzen Adler“ hat Vorsigender nichts Erfreuliches zu melden, indem bisher weder von der Osterung. Bank bezüglich der Anleihe eine Antwort erfolgt ist, noch aber der ergänzte Plan vom Architekten vorgelegt worden ist.

Infolge dessen wird der Magistrat betraut, die Erledigung nach beiden Richtungen hin zu urgiren, beziehungsweise sonstige eventuell erforderliche Verfügungen zu treffen.

Schließlich wird berichtet, daß die Anweisungen auf die den Bürgerhäusern zukommenden Holzdeputate im Laufe der nächsten Woche in der Stadtkassa einzulösen sein werden.

Nach Kenntnißnahme dieser Berichte wurde der Bericht des Stadtphysikus über die Sanitätsverhältnisse unserer Stadt im letzten Viertel des abgelaufenen Jahres, verlesen, worin konstatiert wird, daß sich die Gesundheitsverhältnisse zu Ende des Jahres günstiger gestaltet haben.

In ferneren Verlaufe der Sitzung gelangte eine Zuschrift der Stadt Kaschau zur Verlesung, worin die Stadt aufgefordert wird, im Vereine mit den Städten Kaschau, Ujhely und Ungvár einen selbstständigen Theaterdistrikt zu bilden in welchem nur die Kaschauer Theatergesellschaft berechtigt wäre, Vorstellungen zu veranstalten.

Hiemit würde bezweckt, daß einerseits das kunstsinigige Publikum nicht von Wandertropfen, welche unter dem Niveau der Mittelmäßigkeit stehen, ausgebeutet werden würde, während andererseits die Existenz einer den potenzierten Anforderungen entsprechenden Gesellschaft gesichert würde.

Wir haben unsere Ansicht bezüglich dieses Gegenstandes in der vorigen Nummer dieses Blattes entwickelt. Die Angelegenheit wurde auf Grund des Magistrats-Gutachtens im ähnlichen Sinne erledigt.

Die Idee wurde nämlich mit warmen Sympathien begrüßt und im Prinzipie angenommen. Um aber einen meritorischen Beschluß fassen zu können, wird die Stadt Kaschau ersucht, ihre Ansicht, bezüglich der Eintheilung der Theater-Saison unter den genannten Städten ausführlicher zu entwickeln.

Das Dankschreiben der Stadt Bartsfeld für die seitens unserer Stadt den dortigen Abgebrannten gewidmete Unterstützung von 100 fl. wurde zur Kenntniß genommen.

Die Wittschrift jener sechs Hauseigentümer von der oberen Vorstadt die um die Anlegung eines Pflasters vor ihren am Marktplatz befindlichen Häusern einkamen, wurde dahin erledigt, daß die Wittsteller aufgefordert werden eine Zusammenkunft abzuhalten und zu beschließen, ob sie gefunden sind, dieses Pflaster, so wie andere Hauseigentümer auf eigene Kosten errichten zu lassen, in welchem Falle dieses der Obrigkeit behufs Beaufsichtigung und Leitung der Arbeit anzumelden sein wird.

Schließlich gelangte ein Bericht des Magistrates zur Verlesung, womit das Laborat der mit der Aus-

arbeitung eines Statutenentwurfes in Betreff der Regelung des Bettelwesens, vorgelegt wird.

Der Magistrat hatte dieses Laborat zum Gegenstand einer eingehenden Berathung gemacht, die Hauptideen desselben adoptirt und auf Grund dessen auch seinerseits einen präziser ausgearbeiteten Entwurf vorgelegt.

Die Grundzüge beider Laborate, haben wir in früheren Nummern unseres Blattes veröffentlicht und dürften sich unsere g. Leser derselben noch erinnern.

Die Debatte, welche sich an diesen Gegenstand knüpfte und namentlich um die Frage drehte, ob das eine oder das andere Laborat anzunehmen sei, war eine sehr interessante und theiligten sich an derselben zahlreiche Mitglieder der Repräsentanz.

Repräsentant Pleitengi meint, die Sache sei, bevor die Angelegenheit des Bettelwesens nicht vom Landtage selbst regulirt wird, sehr schwer zu entscheiden. Redner sei kein Freund von praktisch nicht ausführbaren Statuten und ist er deshalb der Ansicht, daß das Laborat des Magistrates, für welches er Stimme, weil es präziser gehalten ist unter den Mitgliedern der Repräsentanz vertheilt werde, um nach einer Zeit verhandelt zu werden.

Repräsentant Zelenik ist nicht der Ansicht, daß es nöthig wäre, die allgemeine Regulirung des Bettelwesens abzuwarten, weil im Sinne der bestehenden Gesetze jede Gemeinde verpflichtet ist, ihre Armen zu erhalten.

Was die vorliegenden Entwürfe anbelangt, so stimmt Redner für jenen des Magistrates, weil er präziser gehalten ist und mehrere zweckmäßige Bestimmungen enthalte, welche im Commissions-Entwurfe nicht vorkommen. Redner wisse übrigens wohl, daß die Mißbräuche, welche mit dem gegenwärtigen Bettelwesen verbunden sind, durch kein Statut vollkommen behoben werden können, denn dies wird immer von der Energie der Polizei abhängen, weshalb er auf diese letztere das größte Gewicht lege.

Repräsentant Haisch stimmt für die Vorlage der Commission, weil er im Ausgangspunkte beider Laborate einen wesentlichen Unterschied finde und der Ansicht ist, daß für die Armen in diesem letzteren Entwurfe besser obgesorgt sei.

Repräsentant Rosenberk sieht die Uebelstände des gegenwärtigen Bettelwesens durch keines der beiden Entwürfe behoben und Stimme für eine radikale Abhilfe, welche einzig und allein durch einen Gemeindegeldzuschlag erzielt werden, in welchem Falle das Bettelwesen gänzlich wird abgeschafft werden können.

Nach längerer Debatte wird diese Ansicht im Prinzipie angenommen und beschloffen, die Angelegenheit demnächst, bei Gelegenheit der Budgetverhandlung meritorisch zu verhandeln.

Donnerstag wurde die Sitzung, über deren Verlauf wir in der nächsten Nummer ausführlich referiren werden, fortgesetzt.

Tagesneuigkeiten.

Das erste Offizierskränzchen, welches vorigen Mittwoch abgehalten wurde, kann als ein sehr gut gelungenes bezeichnet werden.

Trotz der großen Kälte, welche an diesem Abende herrschte, hatte sich eine zahlreiche glänzende Gesellschaft und namentlich ein reizender Damenkranz eingefunden.

Die Quadrille wurde von ungefähr achtzig Paaren getanzt.

Was den Abend besonders genüzreich machte, das war die brave Regimentsmusik, welche namentlich mit dem sehr präzisen Vortrage einer ganzen Reihe brillanter Walzer und Polkas alle Anwesenden im Sturme eroberte. Gewiß ist es, daß Manche der schönen Tänzerinnen und wohl auch der unermüdeten Tänzer sich noch lange an die wunderbar melodischen Klänge der „Glocken von Corneville“ angenehm erinnern werden.

Was die Toiletten anbelangt, so waren diese trotz der in der Einladung zum Ausbruche gelangten Bitte, nichts weniger als einfach. Es ist dies eben ein Punkt, in welchem eine Reform schwieriger durchzuführen sein dürfte, als in irgend einem Ressort des Staatshaushaltes der okkupirten Provinzen.

Das nächste Kränzchen wird am 5. Februar stattfinden und sich ohne Zweifel ebenfalls den gelungensten Unterhaltungen im diesjährigen Fajching anreihen.

Die Rekrutirung ist im vollen Gange, wie dies schon aus den fenstereerschütternden Gefängen der sich stellenden Infanteristen-Kandidaten, welche lebhaft an die großen Tage Weiruths erinnern, mit Bestimmtheit zu entnehmen ist.

Die Affentirung der städtischen Wehrpflichtigen fand am 18. d. M. statt und lieferte folgendes Resultat:

In den Aktivstand der gemeinsamen Armee wurden eingereiht aus der ersten Altersklasse 7, aus der zweiten Altersklasse 1 Mann; in den Stand der Ersatzreserve 3, zu den Honvéds 3, im Ganzen also 14 Mann.

Das diesjährige Abendfest des Eislaufvereines ist für morgen, Sonntag angekünigt. Ob dasselbe thätlich stattfinden wird, war noch gestern zweifelhaft, da das eingetretene Thauwetter das Eis in Wasser zu verwandeln drohte. Inzwischen ist heute Nacht wieder Frost gewesen und wird daher das Fest morgen unter Mitwirkung der hiesigen Rationalmusik und bei brillanter Beleuchtung stattfinden.

Wie alljährlich, wird auch diesmal ein effektvolles Feuerwerk abgebrannt werden.

Felhívás.

A nagyméltóságú honvédelmi ministeriumnak rendelete nyomán városunk t. c. lótlajdonosai ezennel felhivatnak, hogy lóállományukat, ide értve a csikókat is, esetleg a mállás állapotokat, kor, nem, szín, név és magasság tekintetében szabatos adatok szolgáltatása mellett folyó 1879. évi Január hó 30-ig Podhorányi Bálint városi tanácsnoknál jelentsék be s az ezen bejelentés a lóállományban netán előforduló változásokat is fentnevezettnek tudomására juttassák.

Eperjes város tanácsa 1879. január 10.

Allen unseren Freunden und Bekannten sagen wir gelegentlich unserer Ueberfiedlung nach Wien, auf diesem nicht mehr ungewöhnlichen Wege, unser herzlichstes Lebewohl.

Eperjes, am 21. Jänner 1879.

Marcus & Helene Teitelbaum.

Für Nähmaschinen-Reparaturen

empfehl ich hochgeehrten Herrschaften und Handwerkern. Verspreche prompte, reelle Bedienung und billige Preise.

Hochachtungsvoll

A. Wantke,
Mechaniker aus Wien.

Wohnung: bei Herrn Kavalevitch Grabengasse Nr. 337. 16

Citations-Kundmachung.

Am 18. Feber l. J. werden alle diejenigen Pfänder, welche bis zum 1. Dezember 1878 unprolongirt sind im öffentlichen Citzitationswege im Pfandleihlokale an den Weistbietenden verkauft. — Bis zur Citzitation kann jedes Pfand prolongirt oder gelöst werden.

Pfandleihgeschäft

Hauptgasse Nr. 16.

Alle Art Pfänder werden wie bis nun belehnt. 13 1-2

Ház eladás.

A fútcái 122. számú ház minden órában szabad kézből eladó. — Tudakozóhatni a tulajdonosnál ugyanott. 11

Zu verkaufen.

4 Joch 33 □ Aflaster Wiesen I-mae Classis im Unter-Kellemeser Hotter sind aus freier Hand zu verkaufen. — Zu erfragen bei Dr. Johann Riszdorfer zu Soóvár. 12 1-3

Az Eperjesi Bankgyelet nagysárosi birtokához tartozó dubravai kőbánya folyó 1879-ik évre fog a legtöbbet ígérőnek bérbe adatni. 4 3-3

Írásbeli ajánlatok f. év február 1-ig a bank helyiségeiben adandók át.

Seit 1. November 1878

Beträgt das Postporto für Pakete bis zu 5 Kilo Brutto von Triest nach jeder Poststation in Oesterreich-Ungarn bloß 30 Kr. und bietet sich so für Jedermann Gelegenheit, Kaffee, Meis, Süßfrüchte, Gemüse u. in kleineren Quantitäten zu en gross Preise zu beziehen.

1ma. Ceylon feinstes Perl-Kaffee	per Kilo fl. 1.80
1ma. Ceylon feinstes Plant-Kaffee	per Kilo fl. 1.70
1ma. Ceylon feinstes nativ Kaffee	per Kilo fl. 1.30
1ma. Arab echter Mokka-Kaffee	per Kilo fl. 1.50
1ma. feinstes Java-Kaffee	per Kilo fl. 1.45

versende in Säde à 4% Kilo Netto unter Nachnahme des Betrages.

Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco. 211 7-10

C. Singer, Triest.

Verpachtung.

Mein Gutsantheil in Herhej an der Tapoly gelegen, enthaltend 200 Joch Feld incl. Weide bin ich willens vom 1. April a. c. in Pacht zu geben. Auskunfft erteilt Makay Pál in Zeben und Johann Breitkopf in Lapispaták.

Makay Josef,
Herhej, letzte Post Kurima.

7 2-5

Die Abendfeste des Eislaufvereins gestalteten sich in den Vorjahren zu wahren Volksfesten und pflegte sich bei solchen Gelegenheiten die ganze schlittschuhlaufende und vergnügungslustige Welt am Eise ein Rendez-Vous zu geben, weshalb auch diese Feste den Glanz- und Höhepunkt der Eislauf-Saison bilden.

Die Eisbahn war auch heuer stets so belebt, daß auf einen zahlreichen Besuch auch diesmal mit Bestimmtheit zu rechnen ist.

Das Fest beginnt um 6 Uhr Abends und bleibt die Eisbahn Sonntag bis zu dieser Stunde abgeperrt. Eintrée für Nichtmitglieder 30 Kr.

Maskenball. Am letzten Februartag findet im großen Saale zum Vortheile der hiesigen freiwilligen Feuerwehr ein solenner Maskenball statt.

Das Comité wird sich bestreben, dem Publikum auch diesmal einen möglichst vergnügten Abend zu bereiten und das Scheiden des Prinzen Karneval auf angemessene Weise zu begehen.

Das Nähere werden wir seinerzeit zur Kenntniß bringen.

Essentlicher Dank. Herr Herman Rosenberg hat dieser Tage die hiesige isr. Volksschule besucht und bei dieser Gelegenheit bemerkt, daß einige arme, ihm vom Lehrer als sitfam und fleißig bezeichnete Schüler mit sehr mangelhafter Fußbekleidung versehen waren.

Der munificente Mann hat diesem Uebel abgeholfen. Tags darauf haben die armen Kinder neue Fußbekleidung erhalten. Der gefertigte Lehrkörper erfüllt hiermit eine heilige und zugleich sehr angenehme Pflicht, wenn er dem edlen Spender den Dank der hocherfreuten armen Schulkinder zum Ausdruck bringt. Gott möge unserer Schule viele ähnliche Besucher senden. Eperjes den 22. Jänner 1879 für den Lehrkörper: Weiss.

Im Cirkus fand vorgestern das bereits so oft angesagte erste Auftreten der neuangewandten Kräfte statt. Der Besuch des Cirkus ist seit einer Zeit ein sehr schwacher und fell sich daher die Gesellschaft — wie wir vernehmen — von da nach Jglo begeben.

Vermischtes.

Werkwürdige Zeitungsannoncen aus Berliner Mättern:

„Eine Modenhandlung ist wegen Alterschwäche zu verkaufen.“

„Ich mache und verkaufe alle Sorten guter Handschuhe für Herren von Vockleder u.“

„Mit vorzüglichen Wachstaffent empfehle ich mich Elenweise dem gefälligst an Sicht und Padogra leidenden hochverehrten Publikum. N. N.“

„Geläufige Demoiellen werden gesucht u.“

„Semand schrieb an „Jungfer N. N. in München ohne Angabe der Wohnung. Der Brief kam mit der Bemerkung zurück: „Wer an eine Jungfer in München schreibt, muß schreiben wo solche zu finden, deshalb retour.“

„Ein Ring mit zwei Steinen von denen der dritte fehlt, ist verloren gegangen.“

„Leute, die ihre Knochen verkaufen wollen, bringen selbige in die Zimmerstraße u.“

„Butter. Durch die täglich zunehmenden Kühe erhalten wir so bedeutende Fuhren, daß wir ihren Preis erniedrigen können.“

„Eine geübte Schneiderin wünscht noch einige Tage in der Woche besetzt zu sein. Das Nähere u.“

„Ich silhouettire nicht einzelne bloße Personen sondern auch ganze Familien, auch todte Personen nach dem Leben.“

Nach Serajevo!

Tagebuch-Blätter.

Von Dr. G. Szehtlo I. I. Oberarzt in Serajevo.

(Fortsetzung.)

Die Tracht der Einwohner kann trotz des allgemein gebräuchlichen Turbans und der charakteristisch türkischen Beschuhung, eher serbisch-slavisch als türkisch genannt werden. Nur die mohamedanischen Frauen bewahren — sehr zu ihren Nachtheile — das höchst unschöne national-religiöse Costüm, mit einer Consequenz und Strenge, welche entgegen der Behauptung vieler Moralisten, glänzend darthuen mag, daß Eitelkeit durchaus keine allgemeine weibliche Eigenschaft ist. Die in einen, meist grünen sackartigen Kafftan gehüllte Türkin, mit dem — selbst bei Bettlerinnen — scrupulöse reingehaltenem Kopftuche, das mit Ausnahme der geistlosen Augen das ganze Gesicht sozusagen hermetisch verbirgt, bildet, wie sie lautlos und eilenden Schrittes, weder nach rechts noch links schauend, durch das lebhaft Treiben gleichsam hindurch hucht, gewiß eine ebenso originelle als Bedauern erweckende Straßenfigur.

Ein besonderes lebhaftes Bild boten die Straßen Serajevo's am 4., 5. und 6. Dezember, an welchen Tagen die Moslim's das sogenannte Kurban-Bairamfest, zur Erinnerung an das Opfer Abrahams feiern, bei welcher Gelegenheit sie auch — analog unserem Weihnachtsfeste — einander mit Kleinigkeiten beschenken. Während die Gläubigen zu den 4 türkischen Tageszeiten: Sabah = Morgen, Uile = Mittag, Akşam = Sonnenuntergang und Jaci = Abend sonst durch den, vom Minaret weit herabhallenden Gesang des Muezzin zum Gebete gerufen werden, laden während der Dauer des Festes, täglich viermal je 21

Kanonenstücke (welche Se. königliche Hoheit der Prinz von Württemberg auch diesmal lösen ließ) die Trommen zum Widerropfer in die Djamija. Der alte Brauch des Widererschlagens wird auch in den Familien geübt u. z. schlachten Wohlhabende für jedes Familienmitglied je einen Widder, dessen Fell der Moschee geopfert, während das Fleisch an die Armen vertheilt wird. Diese wohlthätige Sitte findet ihre Erklärung in dem naiven Glauben der Mohomedaner, daß die Seele des Verstorbenen auf dem für sie geschlachteten Widder über die Brücke „Lillah“ (welche laut Koran Himmel und Hölle verbindet) leichter ins Himmelreich gelangt. In der von Ghazi Ukreß Beg, dem ersten Veziere Bosniens erwaunten größten Moschee Serajevo's, der sogenannten Begova Djamija werden die Gläubigen entsprechend einer Stiftung des genannten Vezieres, während des Bairamfestes noch mit Väckereien und Natschwert regalirt „und soll dies“ — so lautet die Stiftungsurkunde — nie unterlassen werden, selbst wenn die Oka Honig 7 Para (etwa 2 Kr. De. W.) kosten sollte.“ Der biedere Ghazi Ukreß Beg würde nicht wenig erstaunen, wenn er erführe, daß die Oka Honig heute 14 Pfaster (beiläufig 1 fl. 40 Kr. De. W.) kostet; wie unwillig würde er aber sein ehrwürdiges Haupt erst über die erorbitant hohen, geradezu unverschämten Preise schütteln, welche seine unwürdigen Nachkommen für die einfachsten — früher beinahe werthlosen — Lebensbedürfnisse von uns fordern!

Während des Beiram's ward mir auch Gelegenheit geboten, an einer türkischen Tausche theilzunehmen. Ein polnischer Emigrant, gegenwärtig städtischer Ingenieur in Serajevo führte uns nämlich eines Nachmittages zu einem seiner Bekannten, Taljarovic Beg, (die Namen beirahe sämtlicher Begs verrathen durch ihr „ies“ das Negententhum) der — von unserem Besuch früher benachrichtigt — uns im Haushore erwartete und Jedem (unsere Gesellschaft bestand aus 10 Köpfen, meist Offizieren) mit einer gewissen Feierlichkeit die Hand schüttelte, wobei er es keinmal unterließ: „Hoßgelden Gospodine“ (Willkommen Herr) zu sagen. Schon bekannt mit der türkischen Hausordnung, entledigten wir uns im Hausflur unserer Beschuhung und stiegen sodann in Strümpfen (da so viele Pantoffeln nicht zur Hand waren) die Teppichbelegte Holzstiege hinan. Nachdem wir auf den bequemen türkischen Divans Platz genommen, wobei Einige aus der Gesellschaft par force „türkisch“ sitzen wollten, was nebenbei bemerkt durchaus nicht so leicht ist als es scheint und deshalb zu vielen mißglückten und Heiterkeit erregenden Versuchen führte, wurden Cigaretten herumgereicht, und durch den Wirth selbst Naktia und Naktia (ein italienischer, hierzulande sehr beliebter Liqueur) kredent. Auf dem kleinen runden Tischchen welches ein Diener jetzt hereintrug, befand sich außer einer tellergroßen gedeckten Blechschüssel und einem Laib Kruha (türkisches Brod) nicht das mindeste Gchzeug und so langten wir denn auf echt türkische Weise mit den Fingern in die Schüssel, welche ein aus Hammelfleisch-Reis, Würstchen und Hammelnieren bestehendes Gericht (Sarma genannt) enthielt, als Serviette ein abgerisenes Stück Kruha zu benützen. — Nachdem die geleerte Schüssel abgetragen, wurde auf einem Teller eine Art Honigtrubel in Hammelfett gebraten (Baklava mit Namen) aufgetischt und schließlich ebenfalls in verdeckter Schüssel, ein ebenso originelles als schmackhaftes Gericht, (Palma) welches aus Hammelfleischlösen besteht, die sorgfältig mit Zwiefelschalen umhüllt, in einer fetten Sauce schwimmen. — Dazwischen wurde fleißig Naktia und Naktia geschenkt und zum Schluß mochten anstatt des — zur Tausche unstatthafter Kaffees, zwei große Glasnäpfe, mit einem weinartigen Pflaumenlaste (Schira) gefüllt, patriarchalisch die Runde. Kaum hatten wir die abermals gereichte Cigarette in Brand gesetzt, als auch die den Jaci anzeigenden Kanonenschüsse erdröhnten. Um uns in unsern Hausherrn in der Ausübung seiner religiösen Pflichten nicht zu hindern, verabschiedeten wir uns und wurden, nachdem er jedem Einzelnen für die Ehre, die wir ihm seiner Ansicht nach durch unseren Besuch erwiesen gedankt, von ihm bis zur Treppe begleitet. — Unten angelangt hatten wir unsere liebe Noth, nun in die nassen Stiefeln hereinzukommen, und noch jetzt muß ich lächeln, denke ich an das Urkomische unserer Situation, als wir in wirrem Durcheinander, bei dem Lichte einer schwachen Lampe, im Hausflure ächzend hin- und herhüpften, bis die wiederpenstigen Beschuhungen endlich nachgaben. Trotz dieses Zwischenfalles verließen wir, durch die echt orientalisches-herzliche Gastfreundschaft, mit welcher wir Fremdlinge hier aufgenommen wurden wohlthätig berührt in der angenehmsten Stimmung das gastfreundliche Dach.

(Schluß folgt.)

Fruchtpreise vom 24. Jänner 1879.

Woggen per 100 Kilogr.	fl. 5.25	5.75
Weizen " 100 "	" 7.—	8.—
Gerste " 100 "	" 5.25	6.50
Hafer " 100 "	" 3.—	3.75
Wais " 100 "	" —	—
Erbsen " 100 "	" 6.—	8.—
Linlen " 100 "	" 5.—	8.—
Bisolen " 100 "	" 6.50	7.50
Erdäpfel " 100 "	" 1.50	—

Die in Wien am 1. Jänner gehö bene n Zahlen: 79, 23, 85, 26, 24.

Die nächste Ziehung ist am 1 Feber 8 1879.

Felelös szerkesztö: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyelet.**

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyelet“ gyorssajtóján Eperjesen.